

Olyan eredmény ez, mintha a magyar fociválogatott megverné egy világeseményen a spanyolokat. Vagy, ha a román vízilabda-válogatott két vállra fektetné a magyart, mondjuk az olimpián. A magyar kézilabdázók megverték a világ-, Európa- és olimpiabajnok franciákat a szerb kontinenstornán.

Hatalmas csatában, csapatként működve, fantasztikus kapusteljesítménnyel három góllal verte a franciákat a magyar csapat. Azokat a gallokat, akik szövetségi kapitánya egy francia tévétársaságnak nyilatkozva úgy nézett le, ahogy volt: „Az első percekben megmutatjuk az ólomlábú magyaroknak, hogy milyen a lerohanásunk, már az elején eldöntjük a meccset”.

Aztán a találkozó utáni sajtótájékoztatón **Claude Onesta** ezeket a szavakat használta: „Ezt a találkozót egyszerűen nem volt, ahogy megnyerjük. Nincs mit szépíteni. A magyar védelem összeállt, a kapusuk is szenzációs formában védet. A tanítványaim egyszerűen elkezdtek gyűlölni a labdát. Ez az igazság”.

A két nyilatkozat között két óra sem telt el. Ami az idő alatt végbement, maga a csoda.

„Tízévente, ha születik ilyen”,

bökte oda a sajtósoknak a magyar válogatott másodedzője, Juhász István. Ezzel mindenki egyet is értett. A lefűjást követően a rengeteg francia sajtós alig bírta szóra bírni a játékosokat. Nem erre számítottak. Ezzel szemben a magyarok készségesen megálltak, meséltek.

„Holnapig sorolhatnám a jelzőket, amik a meccsre, a csapatra igazak illenének. Alázatosan készültünk a meccsre, mindig hittünk a győzelemben. Egyelőre nem akarok a folytatásról beszélni, inkább éljük meg ezt a csodát” – mondta a magyar együttes irányítója, **Császár Gábor**.

A csodakapus, aki lezárta a franciák előtt a gólvonalat, Fazakas Nándor sem magáénak tekintette a győzelmet: „Ezt a csapat érte el. Meg is kérem, hogy ha lehetséges, akkor írják nagy cs betűvel az egészet. A küszöbre érkezünk most. Rajtunk múlik, hogy tovább miként lépegetünk. Remélem, hogy biztos lábakkal”.

Megérkezett a Székelyudvarhely feliratú zászló

Péntek este nem kellett sokáig keresgélni az újvidéki Spenki arénában azt a magyar zászlót, melyet **Ilyés Ferenc** édesapja hozott. „A bemelegítéskor kerestem, hogy hol ülhet a fater. 56 soltvadkerti baráttal érkezett. Ettől is különlegesebb volt ez a meccs. Tovább nem maradnak, csak erre a találkozóra jöttek. A meccsről pedig nem kell sokat beszélnem, mindenki látta, mit értünk el. A mester jól forgatta a csapatot, ez mindenki sikere” – mondta a válogatott csapatkapitánya.

2012. január 21. szombat, 19:00

